

Prof. Dr. Ing Libor Brom

K obnově mravního pořádku

Literatura zůstává skvostným zrcadlem duševního stavu lidstva. Od časů učitele národů Jana Amose Komenského, jehož duchovní úsilí bylo v roce odchodu se světové scény (1670) podtrženo vydáním *Myšlenek* Blaise Pascala s rozumovou výzvou celému lidstvu k sázce o existenci Boha, sekulární humanismus se postupně zmocnil myšlenkového vedení světa a dospěl trapných, tragických konců, které nyní prožíváme. Platnými se ukázaly opětovná varování Komenského jakož i závěry Pascala o rozumu, který je tak málo užitečný ku prokázání existence či povahy Boha, ale který může jedinečně odhalit zoufalou omezenost lidí bez Boha. Avšak v poznání, jak hrozně ubohým se člověk stane po odluce od Boha, Pascal věřil, člověk může dosáhnout nové velikosti.

Estetika 18. a 19. století začala odpovídat Newtonově fyzice, podle které Bůh dal svět toliko do pohybu a od té doby vše běží jako dokonalý parní stroj podle přesných přírodních zákonů. Literatura neprojevovala žádných zvláštních vnitřních protivenství. Příkladem byl Thackeray a ne Sterne. V moderní době vědeckého pokroku udávají tón literárnímu postoji Einsteinova teorie relativity a Schödingerova kvantová fyzika: není absolutních jevů či celků, vše je současně volné a závislé,

podrobené subjektivnímu chápání. Jednoduchý objektivní svět Newtonova věku zmizel. Heisenbergův princip neurčitelnosti o tom, že ve vědě nelze dosáhnout absolutní objektivní pravdy (celistvost jevů se naprosto vymyká možnosti svého ztotožnění, poněvadž ani neexistuje) ovládl také literaturu. Jako by znovu řečnil starověký Parmenides o tom, že vnější změny a pohyby jsou neskutečné. Tak ani v moderní literatuře nemůže být žádných životních událostí, které by bylo možno úplně popsat - ani použitím mnohostranného hlediska jako třeba ve Falknerově *Zvuku a zrušnosti*: každá osoba prožívá vpravdě jen svou část osudu a není si vědoma ani své osobní situace, natožto celkového velkolepého řádu ve světě. Člověk je jako nicotný červ, co se zahryzal do jakéhosi tkaniva a není si vůbec vědom toho, že ničí koberec nádherného, obrovského vzoru. Umělecká pravda se již nenachází v pečlivě propracovaném, jednoznačně plynoucím čase: v novém francouzském románu se dává přednost jazyku před obsahem, intelektuálnímu zamýšlení před vývojem osob či děje, čiré představě před skutečným životem. Román se pak přísně zabývá vnitřními fantasiemi jako, na příklad, ve *Smrti, spánku a cestujícím* od Johna Hawkesa s teorií, že člověk je pannou, pokud nespáchá

vraždu: vypravěč se jen pracně proplétá pralesem přítomnosti, budoucnosti, vědomím, podvědomím a s novou poslušností a protagonista zčista jasná stojí před soudem pro vraždu své milénky. Román se končí nikdy nevysvětlitelným výrokiem "Jsem nevinen".

Při tom literatura přijímá za samozřejmé, že její samolibé projevy nelze obviňovat z ničeho, neboť jen nepokrytě obnažuje před společností utajené myšlenky a činy. Za rostoucí příšerností lidského stavu bytosti stejně nemohou, než zcela nakrátko, ovládat své vlastní životy. Výsledky jejich práce stejně nebudou takovými, jaké byly zamýšleny. Život se jaksí jen brodí ustavičnou bolestí a násilím láskou a nenávistí, vášní a marností. I sepisování knihy pod nadějným titulem **Veliké možnosti na poslední okamžik** nedávají autorce Grace Paley ničeho více než opětovnou příležitost ke staronovým pochybám o smyslu všeho toho neutuchajícího boje o život. Jiný autor dosahující v zajetí nesmyslného sekulárního materialismu světového uznání, Milan Kundera, volí po svém se utéci od zodpovědného závěru nad krachem humanismu do bezuzdného, lukrativního rozehrávání erotických fantasií. Jeho *Edvard a Bůh* se satanášsky vyžívá výsměchem Bohu i Marxovi a absurdní osudy protagonisty se končí pokrouceným Sisyfovým vstupem do úskalí Pascalových *Myšlenek* a la camus: Edvard je příliš inteligentní, aby přiznal, že vidí podstatné v nepodstatném, ale je také příliš slabý, aby tajně netoužil po podstatném.

Pokračování na straně 2.

naše hlasy

INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS

No.: 2 (955) Vol.: Ročník 24.: February (únor) 11. 1978
SECOND CLASS REGISTRATION No.: 1928

Letopočty
náhodné ?
1918
1938
1948
1968

Soňa Kústková důstojně reprezentovala naši etnickou skupinu. (Viz stránka 4-5 tohoto listu).
Foto: Milo Kominec.

Útoky na církevní hodnostáře pokračují

Ještě před tím, než byl Mons. Gábrík jmenován arcibiskupem pro Slovensko se sídlem v Trnavě, byl ostře kritizován vedoucím bratislavského církevního sekretariátu po svém návratu z biskupského synodu v Římě. Jak oznámila tisková kancelář Kathpress, Mons. Gábrík byl napaden pro svůj římský

projev, v kterém vylíčil těžkost náboženského života v Československu. Rozhovor, který měl s komunistickými činiteli jej, podle této zprávy, tak vzrušil, že byl stížen srdeční slabostí a musel být převezen do nemocnice. Připomíná nám to tragickou smrt litoměřického biskupa kardinála Štěpána Trochty po

Jeho rozhovoru s komunistickým tajemníkem Dlabáčem.

V pozadí Moskva

V polovině ledna se vrátila šestičlenná delegace západo-německého parlamentu z návštěvy v Praze. Její vedoucí, poslanec Herbert Wehner, prohlásil, že je možno zlepšit kulturní a ekonomické vztahy mezi Západním Německem a

Dr. Vidra:

NEBEZPEČNÁ AMNESTY INTERNATIONAL

Niet najmenších pochyb o dobrých úmysloch Amnesty International, ako niet ani najmenších pochyb, že Nobelova cena jej bola udelená so všetkou zodpovednosťou.

Napriek tomu však činnosť AI - aspoň z hľadiska Československa - teda z hľadiska mojej vlasti, ktorú poznám, v ktorej som bol za svoje presvedčenie komunistami väznený, i "amnestovaný", a v ktorej som sa i ja za ľudské práva angažoval až za cenu vyhnanstva, resp. až kým nám naše humanistické hnutie tanky komunistických armád nerozobli - považujem za nebezpečnú - dokonca za vysoko nebezpečnú.

AI totiž referuje z Československa o niekoľkých pár prípadoch politickej väzenskej perzekúcie celkom tak, ako nesvedomilí náborčici, ktorí o zemi totalne zamorenej týfom, nešťavicami, morom, uplavicou, tuberkulózou a všetkými možnými zabíjajúcimi nerstami - referujú trebars len o týfu, a o ostatných zabíjakoch takticky mlčia.

Ovšem Amnesty International poukazuje na jediný zločin proti ľudskosti nielenže zakrýva zločiny ďalšie, ale zakrýva i zločin najväčší - prvenstvo, privilegium a nadvládu komunistickej strany nad národom - z ktorého - zločinu - ako z kloaky všetkých zločinov a zločinných symptomov - zaplavujú národ zločiny všetky: zločin popierania práva na rovnosť pred úradmi, zločin popierania práva na rovné úradenie národného dôchodku, zločin popierania práva na slobodnú účasť v kultúrnom živote, zločin popierania práva na slobodný pohyb zo zeme a do zeme, a predovšetkým zločin popierania rovného práva národu na správu vlastnej zeme.

Na tento najohavnejší zločin - ktorý nepretržite znečisťuje pramene národného života, a ktorý dokonca ohrožuje i medzinárodný mier - Amnesty International nepoukazuje hoci neide o nejaký zločin skrytý, neviditeľný, nedokazateľný alebo trebars "reakcionarmi a nepriateľmi národa" vykon-

štruovaný, ale ide o zločin nápadne manifestovaný samými zločincami, ktorý je teda priznávaný komunistickou stranou a vládou verejne, denne a na každom mieste - ba je vložený i do ústavy - a to hneď do jej prvých ustanovení.

Niet skutočne najmenších pochyb o dobrých úmysloch AI - ale niet ani najmenších pochyb o tom, že takáto činnosť AI je práve to, čo komunisti v ČSSR povedľa vyššie uvádzaných zločinov voči národu - potrebujú:

Aby sa totiž vytvoril dojem, akoby v ČSSR - až na malé výnimky - bolo všetko v poriadku, aby sa intervencie a lamentácie AI a ďalších im podobných (trebars chartistov) obmedzili len na triesky väzenskej perzekúcie, hoci sa celý les ľudskej oprávnenosti a dôstojnosti kácá,

aby sa ešte i zodpovednosť za robenie triesok marila nádejnosťou na amnestiu za zločiny, ktoré nie sú zločinnami

a aby dojem, ktorý AI vytvára, sa z dôveryhodnosťou a legitimitou z predpokladu, že AI nie sú žiadnymi komunistami, ba že sú to dokonca supponovaní antikomunisti.

Ak sa preto AI chce tejto nepríjemnej medvedej služby pre komunizmus zbaviť, musí v ČSSR bojovať proti prameňu všetkej zločinnosti - proti privilegiam stran, osob, tried a skupín, a predovšetkým proti tým nebezpečným skupinám a stranám dneška, ktoré si svoje privilegium - ako skutoční parvenu dejín - žiarlivo a ostražito - teda i primitívnym útlakom a podrobovaním práv druhých - strážia. Lebo nerovnosť práv a ich podrobenosť privilegovanému štátu, stranám osobám - je jediným a skutočným prameňom zla v súčasnej dobe - i prameňom neľudských väzní v ČSSR, o ktoré sa AI zaujíma.

Polopравdou sa dá lož presadiť - ale polocestou k cieľu prísť nemožno.

Československem i když v zahraničně politických otázkách zůstávají názorové rozdíly. Člen delegace poslanec Bruno Friedrich napsal článek do *Augsburger allgemel-*

ne Zeitung, že snížení napětí mezi Bonem a Prahou, jež nesmí znamenat souhlas k porušování lidských práv. Avšak poslanec Wehner v hesenském rádiu pravil, že zůstává zřejmé, že nebere samostatnost řada nevyřešených problémů

mezi Bonem a Prahou, jež však nelze dořešit, dokud nebudou podobné otázky dojednány s Moskvou. Svět zřejmě nebere samostatnost Husákovu režimu vážně.

PROČ ZEMŘEL MILAN CHOC?

Často se nás ptají mladí noví imigranti, kterým teprve nedávno podařilo se dosáhnouti svobody, na jména osob a události z doby před třiceti lety. Na dobu kterou nepamatují, nebo kterou žili jako malé děti. Kterou komunistická propaganda a učební osnovy zneužívaly ke svým záměrům. V dlouhé řadě zločinů komunistického režimu, který před třiceti roky násilím se zmocnil moci v naší vlasti, je také justiční vražda Milana Choe.

V pouhých měsících roku 1948 národ doma povstal k aktivnímu odporu proti nenáviděnému systému. Množily se ilegální skupiny, které byly vlastně pokračováním činnosti politických stran a skupin, které únorový puč vyřadil z veřejného života. A v prvních řadách jako vždy v historii národa - mládež. Mládež, která vždy nejhůře snáší nesvobodu a nevolnost. Mnozí byli pozatýkáni během puče, mnozí uchránili svoji svobodu a mnozí i životy odchodem do exilu. Ti co zůstali, bojovali každý podle svých sil a možností.

Mezi těmi, kteří odešli, aby v zahraničí pracovali pro novou svobodu svého domova, byl také krajský činovník mládeže národně socialistické strany Milan Choc.

Lidé doma nesmířili se s násilnou smrtí svého oblíbeného ministra zahraničních věcí Jana Masaryka. Jeho smrt byla připisována člena politbyra KSČ a Kominformy majoru Schrammovi, který v té době byl zároveň šéfem Státní bezpečnosti a předsedou Svazu partyzánů.

Jednoho rána pozdního léta roku 1948 výstřely v zahradní pražské čtvrti ukončily jeho život. Rozsudek byl vykonán. Režim odpověděl sankcemi, které tolik připomínaly ještě nezapomenutelnou heydrichiádu. A právě do této doby přišel ze zahraničí Milan Choc, aby plnil úkoly mu svěřené. Zuřící režim marně dosud hledal pachatele. Příchod a činnost Milana Choe byla objevena a Choc zatčen.

My, kteří jsme později prošli vyšetřovacími vazbami komunismu, známe dobře jeho metody. Ani jsme se nedivili, že se přiznal k činu, který nespáchal. Režim nutně rychle potřeboval obět, kterou by předhodil dosud zfanatisované části ulice a zastránil zároveň stále vzrůstající odpor národa.

Byl inscenován velký monstre-proces, ve kterém Milan Choc přes marné úsilí prokurátora a předsedy senátu svoje vynucené přiznání odvolal. Přesto byl odsouzen k trestu absolutnímu. A s ním další krásný český chlapec, statečný skaut Míla Šádek. Objednané falešné svědectví soudruží ky Schrammové dovršilo nenávisť režimu.

Zatčení Milana Choe nebylo náhodou. Byl zrazen. Jeho likvidace byla součástí akce Státní bezpečnosti, které padlo za obět' přes 3.500 československých vlastenců, kteří prožili dlouhá léta v komunistických věznicích. Je k dispozici materiál o tom, že této akci se osobně zúčastnil Rudolf Barák, pozdější ministr vnitra.

Po únoru 1948 odešel do exilu také Vávra-Stařík, místopředseda Svazu čsl. partyzánů, který v době německé okupace operoval s velkou odbojovou skupinou na Moravském Slovácku a Valašsku. A právě z Regensburgu obnovil činnost svých bývalých spolupracovníků k boji proti komunismu. S ilegální organizací "Světlna", organizačně vedenou stejným způsobem jako v době protektorátu, brzo se dostala do této organizace komunistická kontrarozvědka. Do skupiny plně nadšených a odhodlaných lidí dostali se agenti STB, kteří tak kontrolovali její činnost.

S mnohými jejich oběťmi jsem později hovořil v komunistických věznicích. Všeobecně byly známy nevyřízené protektorátní účty mezi Vávrou-Staříkem a majorem Schrammem, který se později stal předsedou Svazu partyzánů. Choc přišel právě z Regensburgu v době největší aktivity Vávry-Staříka. Ilegální organizace "Světlna" byla hnána do nezodpovědných akcí, řízenými agenty STB. Není náhodou, že Milan Choc skrýval se právě za pomoci příslušníků této skupiny. A tak byl zrazen.

V době procesu s Dr. Miladou Horákovou a dalšími českými vlastenci objevuje se osobně Vávra-Stařík před českými Státního soudu v Praze v květnu 1949 jako hlavní svědek proti exilu. Nebylo dosud zapomenuto jako servilní svědectví, které tolik poškodilo hlavní obžalované.

Nikdy nebyl Vávra-Stařík souzen. Neprošel žádnou komunistickou věznicí, nebo koncentračním táborem. Marně na něho čekali političtí vězni, aby jim vysvětlil smrt Milana Choe. A za poměrně krátkou dobu došlo ve zpravodajské západní službě k zatčení více než čtyřiceti agentů československé komunistické kontrarozvědky.

Může k tomu někdo z vás ještě něco říci? Příslušníci domácího odboje zajímá a i v budoucnu bude zajímat, zač nasazovali své životy, obětovali zdraví a svá rodinná štěstí. Rozhodně už dnes nestrpí hanobení památky svých statečných!

Právě v těchto dnech tomu bude 29 let co šel Choc se Šádkem v ranním mrazivém šeru na smrt. Statečně a hrdě. Tak jako oba žili své mladé životy. Později mluvil jsem v komunistických věznicích s chlapci, kteří z oken pankrácké nemocnice, v jejíž těsné blízkosti stála šibenice, skrytě sledovali popravu.

Milan Choc, pětadvacetiletý český chlapec, oddaný zásadám svobody a demokracie, zemřel se jménem svého národa a presidenta na rtech.

Dnes znovu komunistický režim v Československu falšuje tuto historii ve veřejných sdělovacích prostředcích. Naposledy ve svém časopise SIGNÁL. Do té doby, než ho smete hněv a rozhodnost národa, který pokořil a zničil jeho základní lidská práva.

BOHOSLUŽBY

Každou neděli o 11. hod. dopoledne v Čs. baptistickém kostele na 200 Annette St. Toronto. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně zván.

Rev. Józsa Novák

Rím. Kat. kostol sv. Cyrila a Metoda,

34 Claremont St. Toronto,

o 9. hodině anglická, o 11. hod. slovenská omša.

Rev. Žabka

V českém kostele sv. Václava v Torontě

496 Gladstone Ave. (Stanice podzemní dráhy Bloor - Dufferin) v 10.30 hod.

Rev. Jaroslav Janda

Slovenský evangelický Luteránský kostol sv. Pavla 1424 Davenport Rd., Toronto.

(U Dufferin St.)

Tel.: 221-7160

Rev. Dušan Toth

HAMILTON A KITCHENER

Česká misie sv. Vojtěcha v hamiltonské diecézi

464 Plains Rd. West, Burlington

Tel.: 523-1932

Nedělní bohoslužby o 11. hod. dopoledne mimo druhou neděli v měsíci, kdy mše svatá je ve 4 hod. odpoledne. Mše sv. v Kitchener je každou druhou nedělí v měsíci o 10. hod. dopoledne. Svatá zpověď vždy před mši svatou.

Upozorníte svoje známé a přijdete všichni!

Rev. Josef Šach

Prof. Dr. Ing. Libor Brom

Pokračování se str. 1.

K obnově mravního pořádku

Žalost nad prostopášným sekulárním plýtváním uměleckého talentu se projevovala ve světové literatuře od nejranějších dob, kdy Prometheus odcizil od Bohů oheň a lidstvo počalo chválit světlo, jež pochází z rozumového chápání přírody. Argentinský nositel Nobelovy ceny za literaturu Borges, připomínající svým zaujetím Keatsovu doktrinu "negativní schopnosti", je přímo uchváten nejasností lidské zkušenosti a odporem lidské mysli k osvětlení. Všechna snaha po pochopení skutečnosti a vládě rozumu ukazuje se povětšinou jen marnou. Z jeho symbol odporu proti diktatuře, Pedro Salvadores, **Ve chvále temna** ukrývá se po devět let jako zvíře v temném sklepe, ale jeho odměna za setrvání na vznešených zásadách je nakonec jen ironická: navrací se do normálního života jako zlomený člověk s voskově žlutou tváří a zcela slabým hlasem. Brzy umírá v chudobě. Je proto lepší, naznačuje Borges v básni **"Jeho počátek a jeho konec"**, přijmout svět takovým, jakým je, zahaleným v temnotě a tajemství. Sekulárnímu světu je stejně usouzeno jen zkomíráni až do konečného splnutí s antiutopií podle Zamyatina, Orwella nebo Huxley, se zmatenými symbolickým světem podle Kafky či s nesmyslnou existencí podle Becketta. Mnohé z hrozných futuristických představ jedné části světa se již staly skutečností na druhé straně. Podstatná myšlenka románu **Žádost o více prostoru** od Johna Hersley (1974), ve které Samuel Poynter stojí ve strašně dlouhé řadě drobných lidí, aby u okénka požádal o přidělení většího životního prostoru, t.j. osm krát dvanáct stop, byla v Československu skutečností již po marxistickém uchopení moci, kdy pro potlačenou "buržoazii" všeobecně platilo "jeden pokoj pro jednu osobu" a pokojem byl každý prostor již o 12 čtverečních metrech. Také zvolání Samuela v namačkané řadě je na rtech tisícery bojovníků za lidská a občanská práva v celé řadě zemí za železnou oponou a berlínskou zdí ("Vy všichni měli byste žádat o více prostoru! Čeho se bojíte? Co můžete ztratit? Mějte odvahu! Připojte se ke mně?") V tom volání je slyšet i duch Solženicyna.

O mnohých exponentech sekulárního materialismu hovoří klasický aforismus japonského nositele Nobelovy ceny za literaturu Mišimy: "Spisovatelé jsou většinou zcela normální ve svých hlavách a jen se chovají jako divoši. Já sám se chovám normálně, ale jsem nemocen uvnitř". Tento autor, který do věku 39 let napsal na 50 románů, 18 dramát (jež všechny byly provedeny na jevišti), 20 svazků krátkých povídek a stejně

množství kritických knih, měl však jednu nevšední odvahu: veřejně doznal nesmyslnost svého vezdejšího počínání, přeplněného krajním zmatkem, sadismem, masochismem, homosexualností a fašistickými postoji a spáchal harakiri.

Prostí lidé celého světa bez ohledu na svou rasu, národnost, třídu nebo stav si kladou uprostřed vzrůstajícího **bellum omnium contra omnes** stejnou otázku, kterou slyšíme z úst Kostoglotova v Solženicynově **Pavilonu rakoviny**. Bývalý politický vězeň, nyní v uzbeckém exilu, vyvážnul jako zázrakem ze smrtelné choroby a utíká se od lidí nejdříve ke zvířatům. V zoologické zahradě zůstává však stát doslova omámen nad prázdnou klecí opice, jež byla oslepena jedním z návštěvníků. Kostoglov se ptá sám sebe: "Proč? Jen tak - ale proč? Nesmyslně - ale za jakým účelem?" Nelidský čin zdá se Kostoglotovu i po osobní zkušenosti z gulágu neuvěřitelný. Sekulární materialisté na západě jako by však zvolili převýšit Solženicynovu epizodu ještě zvrácenější událostí. Oeter Shaffer překládá návštěvníku divadla a čtenáři románu případ, ve kterém sedmáctiletý Allan oslepuje kovovým bodcem osm koní. Psychiatr Dynart dochází k závěru, že chlapec tak učinil, poněvadž otec mu nedovoloval dívat se na televizi, matka byla příliš náboženská a oba mu pověsili do ložnice obrazy Krista a koní. Chlapec se proto proháněl navenku na koni a zaměstnával se rituálními obřady: dával koni cukr jako poslední večeri" a prosil koně-boha, aby mu "prominul hříchy". Poté bil koně, aby dosáhl pohlavního uspokojení a nakonec je oslepil. V průběhu "léčení" psychiatr se snaží přivodit Allana k tomu, aby ještě jednou sebral celou tu scénu oslepení před ním a tím se "očistil". Nakonec je to psychiatr, který se stává hlavním pacientem hry a románu, když počíná Allanovi závidět jeho bolest: "bolest je citem a to je něco!" Psychiatr, sekulární humanista **par excellence** se přiznává na závěr svého příběhu, že po léta vede zcela sterilní život a je naplněn jen pochybami; že závidí každému člověku, kdo něco či někoho uctívá. Říká v zoufalosti doslova: "Jaké uctívání jste vy kdy poznal? Myslím, opravdové uctívání! neboť bez uctívání člověk vysychá a to je stejně kruté jako to . . . A já zesychám již celý život!"

Za prvopočátečního teologického odcizení člověka od Boha, následovaného etickým odcizením člověka od druhého člověka, psychologickým odcizením od sebe sama a ekologickým od přírody, v intelektuálním ovzduší sekulárních

humanistů se lidstvo přímo týrá ve zmatku bolestivých, pokroucených napětí a protikladů, jež se nepřiměřeně vystupňovaly v politice od dob Rousseau, ve filosofii od Hegela a sociologii od Marxe. Souhrnný výsledek tohoto striptýzu humanismu je takové nahromadění pošetilostí a nelidskosti v marxistickém žaláři národů, jakého nikdo nebyl svědkem v celých dějinách lidstva. V devatenáctém století světští hmotari bičovali lidstvo otázkou, zda Bůh není mrtev, ve dvacátém století stojíme před otázkou, zda člověk není mrtev. Světští hmotari, "osvobození" od Boha, nalézají se duševně zmateni a duchovně zničení v hrůzném postavení, jež jeden z nich, existencialista Sartre, nazval zcela příhodně "úplnou zodpovědností v úplné osamělosti".

Příliš slab, člověk nemůže žít bez pevných pravidel. Jak Nietzsche předpověděl, všichni světští hmotari se nakonec budou musit podřít novému idolu - Státu, který se ustaví jako arbitrátní absolutno nad člověkem. Šigalov v **Běsech** Dostojevského potvrdil takovou perspektivu sekulárního humanismu, jež se započala myšlenkou o neomezené svobodě a skončí se neomezeným despotismem. Camus hovořil, že se smrtí Boha se skončí různost lidí v jednotě. Totalitarismus není takto náhodným, ale logicky nevyhnutelným. A tak se před našima očima končí celá humanistická romantika světských hmotarů, postavená na falešném předpokladu, že "lidskost" představuje dostatečnou filosofickou základnu, které není zapotřebí absolutních měřítek. Bez absolutna však veškerá lidská měřítka, ať již ustavená Státem či souhlasem obyvatelstva, zůstávají jen relativní, těhotná všemi nepříznivými protiklady a odsouzená k chronickému existenciálnímu utrpení i marxistickému zneužití.

Civilisace očekává nástup nového, silnějšího humanismu, který prokáže individualitu člověka jako nesmírné cennosti a zajistí pevnou základnu pro vznešený rozvoj lidského společenství v jednotě a rozlišnosti. Humanismus, který po rozpadu středověké křesťanské kultury, bankrotu sekulárního materialismu a nihilismu stávajícího sovětského divoštství naplní lidskou mysl a srdce novou povznášející jistotou o božské hodnotě jednotlivce a jedinečném směru celého lidského rodu.

Kdo ničemu nevěří, tomu taky nic nevěřím.

Neruda

ČTVRT STOLETÍ

Zdeněk Slavík

Dvacet pět let je dlouhá doba. A v exilu kus života těžkého, jak říká jeden náš národní, exilový básník.

Ano, už 25 let zní na vlnách americké rozhlasové stanice W.E.R.E. v Clevelandu každý týden naše mateřština: krásný čistý český jazyk. A naši krajané v celém Ohio jsou na to právem hrdí.

Mezi krásnou naší národní hudbou, která dobyla si úcty a uznání celého kulturního světa. Kromě lokálních zpráv a informací, zní také slova statečná a bojovná. Která burcují svědomí tohoto šťastného kontinentu, který dosud nepoznal neštěstí vlastního národa, nesvobodu a okupaci.

Také ve svém jazyku američtí lidé poslouchají zde burcující slova o malé, krásné zemi v srdci Evropy, která kdysi bývala zemí šťastnou a svým demokratickým zřízením vzorem mnoha zemím a jiným.

Každý týden slyší Američan o Československu, o komunistickém násilí spáchaném na této dobré zemi. A každý týden nutí svědomí amerického člověka přemýšlet o omylech konce druhé světové války.

Dvacet pět let je dlouhá doba. Velký kus osobního odříkání pro toho, kdo každý týden připravuje rozhlasové relace. Nepočítané hodiny, dny tak často obětavě nastavené nocemi. Je k tomu zapotřebí hodně mravních sil. Hodně nadšení a národního uvědomění. A hodně lásky ke své domovině.

V rozhlasovém studiu clevelandského rozhlasu vystřídal se za tuto dobu mnoho významných národních pracovníků. Svými projevy do historie tohoto rozhlasu zapsali se také nezapomenutelně dr. Petr Zenkl, dr. Jan Papánek, kardinál Beran, Václav Majer, řada poslanců, novinářů, kulturních, odborných a sportovních pracovníků. A později také odbojoví činitelé a političtí vězni z okupovaného Československa.

Všichni se stejným úmyslem. Býti prospěšní naší národní věci, naší domovině, naší československé vlasti.

Toto všechno je také ideou těch, kteří každý týden, již těch dlouhých 25 let, tak obětavě připravují naše české vysílání.

V rozhlasovém studiu clevelandského rozhlasu voní v tyto dny velká kytice karafiátů. A není náhodou, že ty karafiáty jsou v našich národních barvách: červené a bílé.

Je to vonička díky a uznání. Díky a obdivu nás všech zde v exilu i doma **Zdeněkovi a Evelyn Pražákovým** za jejich tolik velkou, krásnou a obětavou práci pro naši národní věc na českém vysílání clevelandského rozhlasu.

Dvacet pět let je dlouhá doba. Dnes, mohou se oba, **Evelyn a Zdeněk Pražákoví** hrdě ohlídnout zpět na těch svých 25 let. Je to velký kus práce pro národ. A vědomí, že nežijí marně svůj exilový život.

Hodně dalších sil a úspěchu, naši milí Zde Zdenku a Evelyn!

Zneužívání psychiatrie k politickým účelům

V neděli, 29. ledna, se sešlo na 600 lidí, aby v auditoriu newyorské společnosti pro etickou kulturu vyslechli svědectví o zneužívání psychiatrie v Sovětském svazu a Československu. Promluvil dr. Marina Vojchanskaja, která pracovala v leningradské psychiatrické nemocnici č.3, dr. Avtandil Papiašvili který před odchodem ze Sovětského svazu byl členem psychiatrického ústavu v Tiflisu v Gruzínsku,

a dr. Eva Dubská-Papiašvili, která pracovala ve svém oboru v Brně. Dr. Papiašvili z Gruzínska a jeho česká manželka odešli z Československa loňského roku a již učinili řadu prohlášení o politickém zneužívání psychiatrie v komunistických zemích, mimo jiné koncem roku v Římě, kde zasedal Sacharovův tribunál, který jednal o porušování lidských práv v Sovětském svazu a jeho satelitech.

Co vás zajímá

První záložna v Čechách vznikla roku 1529 v Jindřichově Hradci. Tehdy odkázal Adam z Hradce 500 kop grošů, z nichž se měly půjčovat peníze chudým občanům.

RAPID STAMP and PRINTING

Výroba razítek

Josef Jileček.

"Každý Čechoslovák razítko od Rapid Stamp!"

698 Queen Street West,
Toronto, Ontario.

(416) 864-9868

PETICE '78

Rok 1978 má pro oba naše národy mimořádný historický význam. Svým letopočtem připomíná tři mezníky v dějinách naší existence:

Před 60ti lety - v roce 1918 - se zrodil československý nezávislý stát založený na demokratických principech a humanistických ideálech T. G. Masaryka -

Před 30ti lety - v roce 1948 - byl v zemi zničen parlamentní systém, přerušen demokratický vývoj a postupně nastolen stalinismus devastující národní vědomí, duch a přírodní i lidské zdroje po mnoho let -

Před 10ti lety - v roce 1968 - vpadly do naší vlasti armády sovětského bloku, které zastavily proces obnovy národní kultury, demokratizace a humanizace veřejného života, což vyústilo v masové porušování základních lidských práv a svobod. . .

Proto my dnes, iniciátoři a podporovatelé této petice:

(1) **Žádáme** odchod sovětských vojsk z Československa, obnovu nezávislosti, suverenity a práva sebeurčení pro občany naší vlasti, jak jsou formulována v článcích I, II, III, IV a VII Helsinské dohody z roku 1975.

(2) **Podporujeme** Chartu 77 a její požadavky vznesené na nynější režim ve věci občanských a politických práv opírající se jak o Helsinskou dohodu samotnou tak i o zákon č. 120-75 Sb. ze dne 11. listopadu 1975.

(3) **Požadujeme**, aby pražský režim upustil od persekuce chartistu i ostatních občanů žádajících respektování platných československých zákonů i mezinárodních smluv, na které vláda ČSSR přistoupila.

(4) **Vyzýváme** vládu ČSSR, aby revidovala všechny právní normy které jakkoliv Helsinskou dohodu porušují nebo omezují.

(5) **Obracíme se** na Výbor lidských práv při Organizaci spojených národů, aby požadoval od vlády ČSSR pravidelná hlášení o tom, jaká opatření byla v oblasti úpravy právních předpisů provedena.

(6) **Žádáme** všechny signatáře Helsinské dohody, aby při všech příležitostech požadovali od vlády ČSSR dodržování všech závazků z podepsané Helsinské dohody a všech na ni navazujících dokumentů

V New Yorku, 1. ledna 1978.

Tato petice bude předána ke dni 21. srpna 1978 Výboru pro lidská práva při Organizaci spojených národů a zaslána všem signatářům Helsinské dohody (včetně vlády ČSSR).

Dokument podepsali

Jan Babinec, Antonín Bartoš, Marie Bartošová, Jiří Bláha, Josef Buršík, Jana Buršíková, Jiří Černý, Ota Coufalík, Marie Coufalíková, Antonín Čech, Štěpánka Čechová, Jan Dohnálek, Anna Dohnálková, Libuše Drobníková, Anna Falusová,

HUSKY

vstřikování pod tlakem

žádáme

***Brusiče
*Frézaře
*Obsluhu k pantografu
*Vrtáče**

Všichni žadatelé musí předložit výuční list. Nabízíme výborné pracovní podmínky, mimořádného platu vám podnik zaplatí veškeré zdravotní pojištění atd.

Na interview volejte

857-3240

anebo se dostavte na:

**530 Queen Street South
Bolton, Ontario**

Pokud se zajímáte o toto zaměstnání pouze perspektivně, vyplňte a zašlete nám tento formulář.

Name.....
Address.....
Telephone.....
Position interested in.....

Odešlete:

**PERSONNEL MANAGER
Injection Molding systems**

HUSKY

P.O. Box 1000
Bolton, Ont. L0P 1A0

injection
molding
systems

Miroslav Fic, Richard Fries, Milan Frýbort, Marie Frýbortová, Eva Hladíková, Ota Hora, Lída Horová, Karel Kalenda, Eliška Kalendová, Ota Kobylka, Gita Kobylková, Vladimír Krajina, Marie Krajínová, Jiří Krupička, Ada Krupičková, Vladimír Křivánek, Hory Křivánková, Jan Kuncíř, Josef Kučera, Zdenka Kučerová, Miloš Kunta, Miloslav Maleček, Anna Malečková, Jaroslav Mališka, Rozina Nehasilová, František Nový, Zdeněk Otruba, Hana Otrubová, Jan Papánek, Betka Papánková, Jožka Pejskar, Anna Pejskarová, Zdeněk Pražák, Evelyn Pražáková, Olga Radimská, Ota Rambousek, Zdenka Rambousková, Antonín Roubík, Viera Roubíková, Lumír Salivar, Milan Schiller, Josef Schneider, Emil Sklenář, Zdeněk Slavík, Drahomíra Slavíková, Antonín Strnad, Josef Škvorecký, Zdena Škvorecká, Eduard Vondráček, Věra Vondráčková, Antonín Votruba, Vlasta Votrubová, Jaromír Zástěra.

Souhlasíte-li s jejím zněním vystříhnete laskavě tento rámeček a zašlete jej na adresu:

PETICE '78

P. O. Box 4339, Sunnyside Station
Long Island City, NY 11104, USA

SOUHLASIM A PODPORUJI PETICI '78

podpis
datum

adresa

Souhlasím aby moje jméno ☐
bylo uveřejněno ☐

PRAKTIKA

HAYASHI PHOTO

Majitel Hans Wanner

1384 1-2 QUEEN STREET WEST, TORONTO 3

Kamery, Projektoři, Radia,
Magnetofony s příslušenstvím
a dalekohledy všech druhů.
Autorizovaný prodej a služba
oprav. Fotografujeme doma va-
ši svadbu, v kostele a ve
studiu. Dětské záběry, portréty
a foto pro pasy.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

296 QUEEN ST. WEST, TORONTO 2B, ONTARIO

NÁVŠTĚVY PŘÍBUZNÝCH

Z ČESKOSLOVENSKA A GESTOVÁNÍ

KAMKOLIV NA SVĚTĚ

VÁM VYBAVÍME

K VAŠÍ SPOKOJENOSTI

volejte nebo pište
362-3226

Dana Nohavica
Manager

Organizujeme pricestovanie

VAŠICH PŘÍBUZNÝCH Z ČESKOSLOVENSKA

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s
příbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku

Vybavujeme aj zájazdy na juh - Florida, atď.
ako aj na ostrovy

"Zmenárenie cudzích valút"

Založené 1951 * Majiteľ HARRY HEITLER

WORLD TRAVEL SERVICE LIMITED

258 College St., (roh Spadina), TORONTO, Ont.

TEL.: 979-2171

891 King Street W., HAMILTON, Ont., Tel.: 525-7202

JOSEF VESELY

INSURANCE AGENCY

vyhodné sazby pro pojištění

aut - domů - obchodů - života - nemocí atd.

Kupujete či prodáváte dům?

Volejte kdykoliv 284-0673

Odvezeme Vám levně

* COKOLIV
* KAMKOLIV
* KDYKOLIV

Drive kočmi, nym auty!

Pozvoznictví Morava
Tel.: 247-7030

Principal P.C.S.S. Mr. J. Zarn.

2. února t.r. uspořádala Secondary School v Port Credit, Mississauga, Ont. Mezinárodní večer. V Auditoriu hrála k poslechu dechová hudba studentů. Program zahájil ředitel školy pan J. Zarn, který představil dvě organisátorky - učitelky: slečnu Kapp a paní Muselius. - Ukrajinský sbor zazpíval bezvadně čtyři písně, zvláště modlitbu "Otče náš". Program jako celek byl velmi pěkný a ukazoval nádhernou mozaiku národních krojů a tradic 18 zúčastněných národností - žáků, kteří studují na této škole. Program pokračoval v tělocvičně kde byly předváděny různé tance a judo. Ve veliké "Cafeterii" byly expozice-stánky národností. Ukazovaly umění a kulturu svých zemí. Naše československá expozice byla velmi důstojně zastoupena studentkou Soňou Kústkovou a její přítelkyní Julií Underkill. Stánek byl vkusný a pravděpodobně ze všech nejpěknější. Tím však nechceme podceňovat jiné národnosti, protože studenti neměli stejné podmínky. - Večer byl nádherný a díky všem organisátorům a účinkujícím studentům. Tisíce díky patří naší studentce Soně Kústkové která z vlastní iniciativy s pomocí kanadské přítelkyně Julií tak velmi pěkně reprezentovala naši československou skupinu. -mk-

An International Night for the students and Mississauga on P.C.S.S., Mr. J. Zarn, Muselius plus the was a great success.

It was divided into school auditorium costumes including friend Julia Under Gregor and her sister being Kyjovsky and Choir and Irish.

At 8:00 o'clock Folk and Square Ukrainian dancing up to the public. 7 given the opportunity different country.

Austria, Baltics, Each booth showed Czechoslovakia with Mr. 9 Mrs. Pychl crystal and pottery tableclothes and for the use of the beauties of our country but each country Ellinger, Mrs. Spi food was represented and 'medové fezy' whose help in preparing.

The purpose of an evening full of a mosaic as we call Canada is a mosaic comprehend and seemed to be carried attended. Canada

Kanadská mozaika (Canadian Mosaic).

Polská expozice.

Ukrajinská expozice.

Expozice Baltických národů: Estonsko, Litva, Lotyšsko

Ukrajinský pěvecký sbor.

evening of fashion, food and fun was put on by teachers of Port Credit secondary school in February 2nd, 1978. Thanks to the principal of and the two staff sponsors Miss. Kapp and Mrs. any students and teachers involved, the evening s.

to three parts. The first started at 7:00 pm in the ith an international Fashion show of many ethnic two from Czechoslovakia, which were worn by my l and l, Sonja Kustka. I would like to thank Miss. er for the use of the two beautiful costumes, one the other Piestansky. There was also a Ukrainian ncing just to mention a few of the activities. the show moved on to the gym where things as ancing, a self-defence group, plus Estonian and ere performed. By this time, the cafeteria opened e many parents and students who came were now y to see the different booths, each representing a here was a total of 18 countries being represented; ore and Czechoslovakia just to mention a few. ed a display of the artifacts of that country. very well represented thanks to many people as who lent me some beautiful Czechoslovakian y, Mrs. Chromec for her dolls and colourful e newspaper for Czechs and Slovaks "Naše Hlasy" r many slides and pictures showing the many ntry. Not only were there many things on display, also had some food to taste. Thanks to Mrs. nal and my mother Mrs. Kustka, Czechoslovakian ed in the best by such delicious pastry as 'koláčky' Most of all, I would like to thank my parents, ng the show together was greatly appreciated. his evening was to have fun but also it was to be ucation. Canada was being shown as a mixture or t, of different ethnic groups and countries. Since of many cultures, Canadians should attempt to preciate the differences that exist. This purpose d out well by the 1500 students and parents who vas well represented.

Sonja Kustka

Československá expozice (Soňa Kústková a Julia Underkill).

Předvádění krojů: Soňa Kústková v Kyjovském a Julia Underkill v Piešťanském kroji.

Expozice Koreie.

Foto: Milo Kominek

Mnoho národností a přece přátelé - toto je mnohokulturnost Kanady (Multiculturalism).

HOUSE OF DANMARK

Výroční výprodej

**nábytek
nábytek
nábytek
nábytek
všeho druhu
Otevřeno**

pondělí - středa od 10 hod. do 6 hod.
čtvrtek - pátek od 10 hod. do 9. hod.
Sobota od 10 hod. do 6 hod.

Tel.: 787-5767

1942 Avenue Rd. půl mile na jih od 401

CITY OF TORONTO

Daně z nemovitostí, 1978

Předběžný předpis

V souladu s ustanovením zákona the Municipal Act a ve smyslu statutu By-Law č. 16. 1978, schváleného městskou radou 16. ledna 1978 první tři splátky daně z nemovitostí v r. 1978 jsou splatné jak následuje:

VŠECHNY OBVODY

První splátka	druhá splátka	třetí splátka
15. února	5. dubna	24. května

Uvedené splátky představují dočasný předpis daní na rok 1978, na základě půlroční sazby z předešlého roku. Daňoví poplatníci, kteří tyto výměry nedostali, ať si o ně ihned požádají na daňovém odboru městské radnice - the Tax Information Counter, City Hall nebo telefonicky na čísle: 367 - 7115.

Jak se platí daně

Tyto daně se platí na místech a způsobem, který je podobně uveden v brožůře přiložené ke každému předpisu.

W. A. WILFORD
City Treasurer.

MORAVIA PRESS LTD.

PUBLISHING AND OFFSET PRINTING

NAKLADATELSTVÍ
OFFSETOVÁ TISKÁRNA
KNIHKUPECTVÍ
FILMOVÉ A ZVUKOVÉ STUDIO

Tiskneme:

dopisní papíry, obálky, navštivenky, svatební oznámení, pozvánky všeho druhu, úmrtní oznámení, plakáty, letáky, různé programy, propagační materiály, časopisy, katalogy, brožury, knihy a jakýkoliv obchodní tisk.

Naše Grafické - Art studio Vám poskytne své služby.

2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario M8R 1W9
(416) 533-4242

Katastrofální sněhové bouře v Bostonu - USA.

Boston Reuter News Agency 9. února. - Boston byl postižen druhým zateplením. Po dva dny město zápasilo aby se dostalo z jedné z nejhorších sněhových bouří, jaká kdy postihla severovýchodní Spojené státy.

Zatmění nastalo právě když tisíc vojáků s třemi tisíci tunami nářadí přijelo do hlavního města státu Massachusetts a do sousedních států Connecticut a Rhode Island, aby pomáhali odklízet sněh, který ochromil normální život milionů lidí.

Dodavatel elektrického proudu pro město, Boston Edison řekl, že porucha způsobená požárem podzemního kabelu přerušila dodávku elektřiny pro sto tisíc obyvatel středu města.

Sněhová bouře zastavila normální život ve státě New England a změnila větší města jako New York, Boston, Providence a Hartford v města - přízraky.

Boston byl nejhůře postižen; rekordních třicet hodin padal sněh a vítr síly uraganu vyřadil dodávky elektřiny pro města a tím připravil jeviště pro tucty lupičů aby vyrabovali obchody s potravinami.

Včera ráno, když dodávka elektřiny byla téměř úplně obnovena, bostonská policie hlásila 119 zatčení, většinou lupičů, kteří se vloupali do obchodů ve třech černošských okresech.

Úmrtí způsobená počasně v New Englandu a v těžce postiženém státě New York se odhaduje na víc než na 30 a nemocnice hlásí, že kruté počasí zapříčinilo abnormální počet předčasných porodů.

Asi tucet nemocnic na území New York City, hlásí, že napětí způsobené sněhovou bouří bylo odpovědné za padesátiprocentní vzestup v počtu porodů během sněhové bouře, v porovnání s dvěma dny před bouří.

"Ženy, které jsou normálně klidné po celé těhotenství, se rozrušují když myslí, že převoz do nemocnice bude v bouři ztížen", řekl zdravotní úředník. Veškerá automobilová doprava, vyjma zvláště naléhavých případů byla včera zakázána. Policie a členové národní gardy hlídali v

ulicích v obavě aby nevypuklo znovu loupení.

Poblíž bostonské nemocnice se vloupali lupiči do traktorového nákladního auta, které vezlo 10 000 zmrazených kuřat. Stovky ptáků byly roztroušeny po zemi tak, aby si lupiči po chuti vybrali.

Massachusettský guvernér M. Dukakis vyhlásil vyjimečný stav pro celý stát. Vojenská pomoc byla přivolána až z Louisiany a Texasu. President Carter prohlásil Rhode Island, Connecticut a Massachusetts za pohromou postižené oblasti.

Náležíte Kanadě

... a Kanada náleží vám

Kanada je vaše země. Každá její provincie, každá vesnice. Atlantické provincie na východě, naše okouzující oblast hlavního města, vysoko se tyčící Hory skalisté a za nimi Západ.

Země svrchované přírodní krásy; země jemností a prostého vyžití vstří; země nabízející pro dovolenou širší okruh očekávání než kterákoliv jiná. Poznejte letos jinou část své Kanady!

Kanada

Je toho tolik, co v ní můžete najít

Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

POZOR!

Hledám k pronajmutí
OBCHOD
(nejméně 2 místnosti)
v okolí Toronta.
Volejte: (416) 533-4242

ČSL. LEGIONÁŘI V EXILU

srdečně zvou na

LEGIONÁŘSKÝ PLES

pořádaný v sobotu 4. března 1978
v hale sv. Václava, 496 Gladstone Ave.,
TORONTO.
Začátek v 7.30 hod., Bar a restaurace otevřeny v 6.30.
Vstupné \$4.00 za osobu - Student \$2.50
Hraje hudba J. Musila.

Jídelníček: Rizky, Rousalovy debrecinky a guláš.

MICHAL RACEK V PmD.

Alé co je to PmD? Je to nová básnická edice v Mnichově, řízená Danielem Strozem, jehož verše některým našim čtenářům jsou též známy (jedna jeho knížka vyšla u J. Tománka v edici Hlas v New Yorku). Edice Poesie mimo Domov je pečlivě řízena Danielem Strozem a spolupracovníky a má několik vážných úkolů: Hlavně dokazuje, že exil má nejen hodnotné prozaičky, nýbrž i hodnotné básníky. Je to bibliofilská edice vycházející ve vkusné grafické úpravě Karla Kryla a vyšly tu až doposud knížky Danieal Stroz, Ivana Divíše, Pavla Javora a nyní konečně též Michala Raceka.

Daniel Stroz a Michal Racek si jsou stylem blízcí a jejich poesie opírající se jednak o neobvyklou metaforu a jednak o zpěvný tón je dnes již znám celému exilu. Ivan Diviš si přivezl popularitu z Československa, kde přežil těžkou diskriminaci a po mnoha osobních zklamáních se usadil v exilu. Jako básník začínal v Bednářově škole v Praze a jen málokdo si vzpomene na jeho první bednářovský laděné dílko *První hudba bratřím*. O Pavlu Javorovi není třeba vysvětlovat. Největší básník v exilu a Poesie mimo Domov vybrala opravdu jeho nejhodnotnější poesii, která se přečte jedním dechem. Svou lesknotou a láskou k rodné zemi i stylem trochu připomíná Čarika, má však svou osobitost.

Čtvrtým a prozatím posledním autorem, který zde vyšel, je nám již známý Michal Racek a jeho sbírka se jmenuje *Jsem v prstech času*. Je to jeho celkem šestá knížka poesie. Vesměs vydával v poesii Hlas u J. Tománka, nyní vyšel bibliofilsky v Mnichově. Jeho poesie obrátil jednak pocity milostného osamění, jednak velmi osobité vzpomínky na dětství, jimiž navazuje na dřívější *Dětské motivy*, konečně ráz jeho poesie je vlastenecký, ale nijak staromilecký. Svou poslední básni, jež uzavírá sbírku, parafrazuje Halase a obrací se na Jana Komenského.

I když jde o knížky bibliofilské, jsou cenově velmi přístupné a zaslouží si pozornost čtenářů. Adresa: Poesie mimo Domov, redaktor D. Stroz, Max Woenner Strasse 31, 8000 Muenchen 50, West Germany.

POZOR Kupte si knihu satiry od Járy Meců PSÁNO NA BUBEN

MORAVIA PRESS LTD.,
2098 Dundas Street West,
Toronto, Ontario, Canada
M6R 1W9 (416) 533-4242

SPORT

Srazové Zpravodajství

New York: "Representační Ples na Sylvestra se velmi podařil," píše Luděk Jánský "v Hotelu Plaza a přes 150 sportovců a přátel se sešlo. Díky patřičným kolegům Alexu Čechovi a Zdeňkovi Burešovi za uspořádání.

Cleveland: Paní Leopolda Trojáková, vdova po známém Čs. hokejistovi Láďovi, který tragicky zahynul a právě letošního roku tomu bude 30 let, obdržela z domova zprávu, že opět letos bude uspořádán Memoriál Ládi Trojáka turnaj v Košicích za účasti Kanadských juniorů!

Bclcamp: Populární Čs. fotbalista Martin Lágo, který hrával doma kopanou za Prostějov, později v Itálii a na našich sjezdech dožívá se pětadesátiletého věku a odchází na Floridu na zasloužený odpo-

činek, od firmy "BATA. . . Přejeme Kolegovi Lágovi hodně zdraví a zdraví v novém působišti.

Toronto: Sekretář Svazu, Zdeňěk Pražák z Clevelandu, sešel se s Láďou Průdkem, Otou Pokorným, Tondou Štrobachem, aby připravil schůzi všech odboček Svazu, která se bude konat na jaře v Elyria u předsedy Karla Fišera.

Nejlepší hráčkou washingtonského tenisového tur-

naje VIRGINIA SLIMS byla letos stejně jako loni a stejně jako v roce 1975 bývalá československá reprezentantka, MARTINA NAVRÁTILOVÁ, žijící nyní v Dallasu v Texasu ve Spojených Státech. V rozhodujícím střetnutí dvoj hry ze porazila Navrátilová, svou loňskou partnerku ve čtyřhře, Holanďanku Betty Stoevovou, 7:5 a 6:4. A chvíli po té zvítězila Navrátilová spolu s Američankou Bille-Jean Kingovou ve finále čtyřhry nad holandsko-australskou dvojicí Stoevová-Turn-

bullová 6:3 a 7:5. Martina zvládla perfektně veškeré technické i taktické taje tenisu. Ve svých 21 letech ve hry.

Oznámení

Dr. Petr Novák - praktický lékař
oznamuje změnu adresy své ordinace, kde ordinuje
už od 1. října 1977.

Jane and Shoreham Medical Centre
4640 Jane Street,
Downsview, Ontario M3N 2K5
661-0004

Príležitosť žiť, učiť sa a zdieľať vaše kultúrne dedičstvo to je jeden zo spôsobov ako pomôžete posilniť Kanadu. Nenechajte si ujsť túto príležitosť!

Vaša príležitosť

Multikulturalizmus je trvalá vládna politika, ktorá ovplyvňuje všetky aspekty kanadského života. Prostredníctvom mnohokultúrnych programov. Vaša kanadská vláda dáva príležitosť ľuďom rozličného kultúrne-etnického pôvodu, aby využili svoje myšlienky, umenie a talent nielen k vlastnému prospechu, ale pre dobro celej spoločnosti a všetkých Kanadčanov. Využite túto príležitosť k obohateniu vášho vlastného života a zároveň pomôžte posilniť Kanadu!

Realita kultúrnej rozmanitosti

Politika multikulturalizmu znamená viac než poskytovanie pomoci etnicko-kultúrnym skupinám. Toto je politika zo širším zameraním, ktorá má vplyv na všetky oblasti činnosti federálnej vlády s cieľom zaisťovať koordináciu federálnej vlády s cieľom zaisťovať koordináciu federálnej politiky, ktorá je verným odrazom mnohonárodnostnej reality Kanady a ktorá sa stará o záujmy etnicko-kultúrnych skupín. Hlavný Úrad pre Multikulturalizmus žiada od zdieľacích prostriedkov, aby nezakreslene zobrazovali skutočnosť života etnických skupín.

Jednou z úloh ministra pre multikulturalizmus je zaisťovanie rovnakých príležitostí pre všetkých Kanadčanov bez ohľadu na ich etnický pôvod, lebo v Kanade sme si všetci rovni.

Nový duch porozumenia

Otázka jednoty národa vyžaduje si pozornosť všetkých kanadských kultúrnych skupín. Izolácia ktorejkoľvek z kultúrnych skupín Kanadu len oslabuje. Ak chceme dosiahnuť nové vzájomné porozumenie je nutné, aby všetky kultúrne skupiny sa zaoberali aktuálnymi problémami a vyslovovali svoje názory, pretože my všetci sa budeme podieľať na budúcnosti Kanady.

Multikulturalizmus ako výzva k činnosti

Je často ťažké presvedčiť ľudí o tom, že iba spoločnou prácou je možné vyriešiť každodenné problémy. Spojte sa s vašou vládou! Spojte sa so všetkými Kanadčanmi! Prispejte svojím podielom k tomu, aby sa Kanada stala príkladom celému svetu: národ s rozmanitými kultúrami a dvoma základnými jazykmi, kde všetci občania môžu žiť v harmónii a blahobyte. Žijte, učte sa a zdieľajte vaše kultúrne dedičstvo s ostatnými, a pomôžte tak posilniť Kanadu!

Ak si prajete
vysloviť svoje názory
lebo požiadať o informáciu
napíšte na

Multiculturalism
16th Floor
66 Slater Street
Ottawa, Ontario
K1A 0M5

Multiculturalism

Jednota v rozmanitosti

Honourable Norman Caik
Minister of State
Multiculturalism

L'honorable Norman Caik
Ministre d'Etat
Multiculturalisme

Dům u dvou skotíků

Emma Jarošová:

Pokračování z minulého čísla.

Co takto mudruju a sním o své krásné paní jako o princezně v zakletém zámku, zastavilo auto z něhož svižně vyskočil elegantní pán. Usedl k mému stolu a jal se pojídat svoji svačinu. Nožkami jsem se opřel o lavici a prosebně na něho hleděl hladovými očima a s vyplazeným jazykem.

"Kamaráde, kde jsi se tu vzal, jako s nebe spadlý?" Hned se se mnou děлил o svoji svačinu a vlídně se mnou hovořil: že je milovník psů, zná všechny psí rasy; jsem čistokrevný skotský terier, fešák, na štěstí se psí značkou; proto mne zaveze do psiho nalezince, kde se oni pokusí najít mého pána.

Gentleman se mi líbil. Políbil jsem mu vděčně ruku, ale on dodal, že si mne nechat nemůže i kdyby se můj pán nenašel, neboť jeho paní miluje vysokonohé psy a má chrtu.

Potom mne vysadil v Uxbridge. Neměl jsem zdání, co je to psí přístřeší. Je prý jich po celém Ontariu nesčetně a zachází se tam se ztracenými a zatoulanými psíky lidsky. Dostanou nažrat jen aby se udrželi při životě a sluha jim čistí kotce. Kotce mají mřížové dveře, aby psi a kočky měli jakž takž výhled do chodby a úplně ze samovazby nezblblí. Žádné procházky a vyvenčení po dvoře, ježto se tu sejde všelijaká sebranka a kdyby se strhla rvačka, dvůr by byl krvavým bojištěm. Nu, já krátkonohý i když bojovný psík bych byl v první dvorní vycházce rozsápán na cucky.

Kočky mňoukaly, psi vyli a štěkali toužíce po svobodě, po adopci a po ztraceném pánovi. Když si pro některého štastlivce jeho paní přišli, objímání, líbání a vzájemná radost ze shledání byla záviděníhodná.

V nejistotě o svou budoucnost snášel jsem nelibě kočící a psí koncert. Byl jsem tu mezi všemi jediný čistokrevný, řekl mi dobrácký sluha. V kanceláři též vyzvěděl, že podle mého psiho přívěsku našli mého pána, který jím v telefonu slíbil, že si pro mne přijede. Když nepřijížděl, volali ho opět, ale jeho telefon byl už odpojen, pán byl fuč, což mne velmi potěšilo. Uměl jsem si představit, jak bych byl za deserci bit. Nyní jsem naslouchal psímu a kočičímu koncertu s klidem Angličana a jako pravý šetrný Skot byl jsem rád, že mám o sebe zadarmo postaráno. Slastně jsem se oddal svému snění o mé vytoužené krásné paní, která je smutná ve svém zámku a čeká na mne, svého rytíře, abych ji rozveselil.

Znenadání sluha přiběhl s novinami do kterých dal správce nalezince o mně inserát: "Čistokrevný skotský terier jedno až dvouročný očekává v našem přístřeší nový domov."

Týdny ubýhaly a nikoho dojemný inserát nepřivábil. Věšel jsem smutně hlavu; rád bych vánoce trávil v rodinném kruhu a ne opuštěn jako kůl v plotě.

"Dočkej času jako husa klasu! Trpělivost přináší růže" a podobná těšínská jablíčka mi servíroval ten dobrý stařík-sluha na moji vylízanou misku.

"Ještě nevymfeli všichni milovníci skotských terierů! Jen neházet flintu do žita, však on se na inserát někdo chytí jako rybička na udičku!"

Kéž by to byl skutečně někdo, a ne jen tak ledakdo kdo mně bude adoptovat! Sen o krásné smutné paní, o zámku s anglickým parkem mi nešel z mysli.

Nenadále, skoro na samé vánoce byl jsem nahonem vykoupán, vymydlen, načesán a jako drahocennost usazen do auta vedle správce nalezince. Odvážel mne z Uxbridge do velkoměsta Toronto. Pokládal si za čest vlastnoručně mně doručit do rukou bohaté dámy, která se uráčila mne adoptovat. Nejenom, aby viděl nádhru mého budoucího domova, ale i mou vysněnou paní, z jejíž ručky pak přijal tučnou odměnu za mé zachránění a ošetřování byl jsem radostně přivítán a předán z páně správcovy náruče do náruče své nové paní.

První den ve vysněném zámku

Nebyl to zámek, ani vila jen jednopatrový dům z bílých cihel. Dům systému zvaného "Centre hall", kde hlavní vchod je uprostřed a tím je přízemí rozděleno předsíní a schodištěm na dvě části. Vptavo je po celé hloubce domu rohový obývací pokoj se čtyřmi okny na tři světové strany; vlevo je jídelna, za ní vřadu kuchyně s přilehlým koutem pro snídání. Odtud se vchází do zařízení suterénu, prádelny, kotelny a garáže, která je v úrovni sklepa pod obývacím pokojem. V patře jsou tři ložnice se šatníky ve stěnách, dvě koupelny a pracovna. Dům tedy nevelký a přece vnějškem i vnitřkem vyhlížel honosně a naráz se mi zalíbil. Přechásto jsem si připomínal lidovou moudrost, že pod malou střechou nejdeš mnohdy víc upřímnější lásky než ve velkém knížecím paláci. Tam by třeba kralovala krutá kněžna, která by nemilovala zvířátka a psíky, nanejvýš skotské teriery.

Jsa chován v náručí jako batole, osmělil jsem se vtisknout své novopečené paní hubičku a tím jsem si ji naráz získal. Něžně mě hladila: "Můj ubohý chlapíčku, lehký jsi jako pírko, kost a kůže jen, žebírky chřestíš!" Ihned mi servírovala na porcelánovou mísu Fillet Steak prvotřídní jakosti. Oběd jsem zapil vychlazenou hovězí polévkou zbavenou tuku a lokem vody ze psí misky, jen abych zjistil má-li Toronto chutnou pitnou vodu. Sytý s plným bříškem, olizoval jsem si spokojeně tlamičku a uvelebil se do psiho košíku-lože měkce vystlaného koberečkem a prachovým polštářem. Byl v koutě jídelny hned za dveřmi z kuchyně. Proti košíku u příborníku byla bedýnka plná hraček: ucumlaná jednoruká panenka bez nožek a vlasů; dětské čepice s třapci, barevné ponožky svázané v uzle a všelijaká jiná povyražení pro psí pophrávání. Hračky

mne velmi vábily, rád bych je roztahoval, ale netroufal jsem si šlápnout na karmazínový koberec s vylisovanými květy.

Paní Jackie jakoby četla moje myšlenky, třepala čepicí, koulela míčkem, točila panenkou a hleděla mne všemožně zabavit, abych zdomácněl. Když jsem se nerozdováděl, posadila mě na psí sedátko pod okno pokryté perským mýstkem, abych se pobavil vyštěkováním na chodce nebo psa a kočku. Avšak na chodníku, jako na potvoru, nikdo nepřešel. Výhled byl zpola zastřen nižšími cedry, vyšší hedvábnou sosničkou a nízkým kmenem jeřábu široce rozvětveného. Po trávníku si hrály na honičku veverky, černá a šedivá; chvilku na mne civěly a když jsem je pozdravil vyštěknutím honem se vyšplhaly na vysoký javor v táhlém trávníku za chodníkem. V tom moji pozornost upoutaly dvě úzké zpívající skříňky stojící s obou stran sedátka. Lékem jsem povyskočil, div jsem nevyrazil tabulku dílkového okna. To jsou mi pěkné vymyšlenosti! Kdo to jakživ slyšel, aby takové malé bedničky skrze plátno zpívaly a hrály na všechny hudební nástroje?

"Neboj se, miláčku, brzo si zvykneš, hudba povznáší duši. Miluji zpěv a hudbu, ta zní naším domovem neustále; na tyhle kotoúče magnetofonu natočila jsem slavné opery, symfonie, sonáty houslové a klavírní, hudbu komorní i varhanní a chrámové sbory. Jocky Two, tvůj nebožtík bratr, měl nejraději Mozarta. Přála bych si, abys i ty byl hudbymilovný psíček."

Bedničky počaly hrát nějaké solo na housle až mě to tahalo za uši. V tu chvíli byl jsem rád, že jsem psík čistokrevný s vrozenou inteligencí a že jsem nezačal sprostě výt, jako mají vesničtí psi ve zvyku výt při muzice nebo na měsíc. Za svůj předstíraný zájem o hudbu byl jsem odměněn bonbonem z broušené bonboniery jež byla pod benátským zrcadlem na buffetu.

Chvilku jsme spolu mlsali, ona pralínky, já tvrdší mentolová cukrátku, aby mi nebylo cítit z huby. Pak si mne má paní posadila na klín, pohupovala se mnou a zpívala mi krásným sopránem píseň "Yankee Doodle". Chvilku mě to bavilo, ale pak jsem očima bloudil po jídelně a stočil je na stůl na růžovou mísu o jedné nožce naplněnou zelenými, purpurovými a jantarovými hroznými vína. Hrozny se povalovaly i na paličkovaném běhounu a těch se dotýkali dva malí zelení sloni.

Sloni na stole! Chystal jsem se vyskočit na stůl, ale paní mi přitiskla přední pacičky na desku stolu, takže jsem seděl jako poslušný žáček ve třídě naslouchaje výkladu učitelky. Jedno slůně mi nechala očichnout, že není živé, ale vyřezávané ze zeleného polodrahokamu "Jade". Vyslechl jsem, že stálo sedmdesát dolarů; jeden hrozen dvěstě dolarů a ty šípkové růže v květináči také s kamennými temnězelenými listy tisíc dolarů. Menší takovou kytičku umístila na komodě ve své ložnici. Hrozny pověsila i na stropní světlo v jídelním koutě, to že uvidím. Hle, i do vitriny mezi stříbrné mísy je položila; místočka už pro tu kamennou nádhru v domě nenajde. Ale nemá to srdce, aby odřekla Číňanovi, který při svých obchodních cestách po světě je z Hong Kongu zvláště pro ni přiváží.

Z toho jsem usoudil, že moje paní je velká dobráčka, má smysl pro krásu kolem sebe a že, což mě nejvíce potěšilo, je asi milionářka, pro kterou je tisícovka co pro chudáka pětadvacetník.

Paní pokračovala ve výkladu: jídelna je mahagonová, sluhu Chippendale z 18. století. Všiml jsem si, že židle mají umně vyřezávané lenochy a pouze dvě jsou u stolu proti sobě; před

nimi bylo anglické prostírání z paličkované krajky s motivy květů a srnek. Na něm se skvěly pozlacené jídelní přístroje; byl bych si rád prohlédl jemné platinové zdobení v černém oválku na držadlech příborů, ale v tom jsem nechtě sklouzl mezi dvě podivné nohy stolu s roztaženými podstavci jako pařáty supy. Na jednu prohnutou s mosazným kováním jsem zvedl nožku. Vyřezávaným žlábkem stékal můj teplý pramínek na vzácný koberec. Spatřiv to, skrčil jsem se provinile do košíku, očekávaje výprask.

Nastojte! Má nová paní Jackie mne pohladila a vlídně řekla: "Neboj se, miláčku, od nynějška je to tvůj domov a ty si zde můžeš činit co ti libo. Můžeš, chceš-li, vyskočit si na stůl a olizovat ty drahé hrozny i na brokátových pohovkách v salonu ležet i probíhat se všemi pokoji."

Oh, všeho dobrého pomalu; hlava by se mi zatočila z té nádhery a z dojmů tak silných; z košíku jsem se odplížil do kuchyně a zaprosil u dveří o krátké vyvenčení. Dveře byly kryté těžkým závěsem a otvíraly se rovnou na dřevěné schůdky; jedny vedly na úzkou kamennou stezku k přední brance, druhé za dům. Paní si oblékla mývalový kožich, čapku a vyšli jsme se projít zahradou.

Park? Zahrádka či dvorek?

Stanul jsem udiven. Namísto rozsáhlého přírodního anglického parku o jakém jsem sníval, že se v něm dosyta vylítám, ušel jsem miniaturní zahrádku francouzského stylu. Ve sníženém středu byly dva figurální trávníčky obehnané přístříženým nízkým buxusem. Byly obtočené vydlážděnou stezkou tak úzkou, že jsem ani nemohl kráčet při noze své paní. Širší schůdky přetínaly skalky, které se krátce svažovaly od čtvercového patia u zdi domu a od vejčitého patia u okraje strání. Za ním stál na vyšších kůlech domeček obehnaný drátěnou sítí s otvory pro veverky, které uvnitř hodovaly na oříškách. Zatím co moje jim zasypávala novou dávku loupáných burských oříšků, hleděl jsem dolů, kde pod divoce zarostlou strání bylo širší údolí jako žlab; tam kluci na zamrzlém potůčku třítili led. Vedle nich na pěšině dováděli dva psi. Po chvíli vyběhli protější strání do humen domů na severní stráž. Měl jsem tisíc chutí rozběhnout se za nimi, ale chyba lávky! Naše kamenné království bylo od garáže západního souseda až k východní brance dokola ohraničeno drátěným plotem. Na plot se od branky z boční ulice tlačilo husté křoví. Ulice přes házela v most, který se táhl na vysokých pilířích přes hluboké údolí.

Mrzlo na holo. Nikde ani jediná vložka sněhu, ani zavátý suchý list ze starých mohutných velikánů, které své holé koruny spojovaly nad všelijak pokroucenými mladšími stromky a keři. Na jejich nejnižších větvích tu a tam visely malé chaloupky-krmítka pro ptáky. Přihlížel jsem, jak paní z plechového sudu nabírá ptačí zob a sype jej ptáčkům; z druhého sudu přidala i oříšky pro holuby.

Hejno holubů, posedávající na střeše, slétlo jako na povel, zaplašilo vrabce, oblehlo krmítka i veverčí domeček a zobalo o sto šest. Jejich trusem byla potřísněna obě umně vyspárovaná patia, ba i černá železná koňská hlavička, na kterou jeden holub sivák, drze usedl. Právem vlastníka jsem ho zaplašil, očichal sloupek a krupnul si na něj, přátelsky mrknul na koničku. Zvedl jsem nožku i na sloupek s tepanou lucernou i na zastřížené buxusy v záhonku pod okny u zdi domu. Paní Jackie mi s potěšením vykládala, že pro zahradního architekta sama vykreslila pláněk pro toto rozkošné záhumenní.

Pak jsem sešli východní brankou na vjezd ke garáži. Byl jako úvoz s příkrými boky upravenými ve skalku. Přes ulici uprostřed táhlé zahrady s lemem živého plotu stál veliký sousedův dům s věžičkou a arkýří jako starobylý hrad. Věru, pěkně zákoutí zas i s tou trojbarevnou kočkou, myjící se na práčku u dveří.

Pro dnešek jsme se prošli několikrát kolem domu, abych se obeznámil s ozdobnými keři na rohu přední zahrady. Jiné, věčně zelené, krásily dlážděnou stezku k hlavnímu vchodu. Postranní stezka ku brance byla zúžena vysokým nestříhaným živým plotem za nímž parkovalo sousedovo auto. Očmúchal jsem si obrovský zarůžovělý balvan na rohu chodníku a silné kmeny javorů v travnatém pruhu, jež náležely ke stromořadí ulice. Zkrátka a dobře, seznamoval jsem se svým novým územím, abych jak náleží vsál do sebe jeho pach, lépe řečeno omamnou vůni mého krásného domova.

Pokračování přístě.

naše hlasy

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 8.00, USA \$ 9.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 11.00.
Leteckou poštou: USA \$ 12.00, všechny zámořské státy \$
\$ 17.50.